

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

Pl. Szczepański 5
31-011 Kraków
tel./fax 12 421-75-79, 421-74-98
e-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-430- 2/15/BR- 5 /2015

Kraków, dnia 19 sierpnia 2015 r.

DECYZJA nr RKR - 7/2015

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184) oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę Stanisława Adamskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Stanisław Adamski Zakład Instalacyjny WOD-KAN „KRAN” z siedzibą w Woli Batorskiej

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

- I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na przedsiębiorcę Stanisława Adamskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Stanisław Adamski Zakład Instalacyjny WOD-KAN „KRAN” z siedzibą w Woli Batorskiej, **karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: tysiąc złotych), stanowiącą równowartość 234,62 euro (słownie: dwieście trzydzieści cztery 62/100 euro)**, za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym o sygn. akt: RKR-400-9/15/BR.
- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uwzględniając wynik przeprowadzonego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, postanawia się **obciążyć** przedsiębiorcę Stanisława Adamskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Stanisław Adamski Zakład Instalacyjny WOD-KAN „KRAN” z siedzibą w Woli Batorskiej **kosztami** tego **postępowania w wysokości 27,10 zł (słownie: dwadzieścia siedem 10/100 złotych)** i zobowiązać go do zwrotu przedmiotowych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 marca 2015 r. nr RKR-62/2015 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Krakowie (zwany dalej „Prezesem UOKiK”) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, mające na celu badanie lokalnego rynku usług instalacyjnych w zakresie budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych, w tym określenia jego struktury i stopnia koncentracji. Postępowanie zostało podjęte w związku z otrzymanym zawiadomieniem.

W ramach tego postępowania Prezes UOKiK ustalił listę 17 przedsiębiorców, którzy w jego ocenie posiadali informacje niezbędne w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym.

Wśród wytypowanych przedsiębiorców znalazł się między innymi przedsiębiorca Stanisław Adamski, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Stanisław Adamski Zakład Instalacyjny WOD-KAN „KRAN” z siedzibą w Woli Batorskiej (zwany dalej „Przedsiębiorcą”), na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (zwanej dalej CEIDG) od dnia 1 września 1999 r.¹ Zgodnie z informacją zawartą w tej ewidencji Przedsiębiorca nie zawiesił wykonywania działalności.

W dniu 17 marca 2015 r. listem poleconym (numer R (00)359007734311083779) zostało wystosowane do Przedsiębiorcy wezwanie z dnia 16 marca 2015 r. o sygn.: RKR-400-9/15/BR-2/15 do wypełnienia załączonej do wezwania ankiety. Termin na udzielenie wyjaśnień został określony jako 14 dni od daty otrzymania pisma.

Zgodnie z informacją dostępną na stronie Poczty Polskiej S.A. w linku „*śledzenie przesyłek*”, list został podjęty przez Przedsiębiorcę w dniu 19 marca 2015 r.

Ponieważ do dnia 9 czerwca 2015 r. nie został odnotowany wpływ odpowiedzi na ww. pismo, listem poleconym z potwierdzeniem odbioru (R (00)559007734554377481) zostało wystosowane do Przedsiębiorcy drugie wezwanie (pismo o sygn.: RKR-400-9/15/BR-27/15) z wyznaczonym terminem na udzielenie wyjaśnień do dnia 22 czerwca 2015 r.

List został podjęty, zgodnie z adnotacją na potwierdzeniu odbioru, w dniu 12 czerwca 2015 r.

W każdym z wezwań kierowanych do Przedsiębiorcy był on informowany o możliwości nałożenia na niego - przez Prezesa UOKiK, w drodze decyzji - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184) – zwanej dalej „*ustawą okik*” - kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ww. *ustawy*, bądź udzieli nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Ponadto Przedsiębiorca w wezwaniu z dnia 9 czerwca 2015 r. został pouczone, że po bezskutecznym upływie terminu zakreślonego w powtórnym wezwaniu, bez dodatkowych wezwań, zostanie wszczęte z urzędu - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik*-postępowanie w sprawie ukarania za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK.

Z uwagi na nieprzekazanie przez Przedsiębiorcę, w wymaganym terminie, żądanych informacji, Prezes UOKiK postanowieniem z dnia 1 lipca 2015 r. nr RKR-169/2015 wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę Stanisława Adamskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Stanisław Adamski Zakład Instalacyjny WOD-KAN „KRAN” z siedzibą w Woli Batorskiej kary pieniężnej.

Przesyłka zawierająca ww. postanowienie, zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz wezwanie do ustosunkowania się do postawionego zarzutu w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania i przedłożenia dokumentów dotyczących obrotu uzyskanego przez przedsiębiorcę za ostatni rok obrotowy została

¹ <http://prod.ceidg.gov.pl>

doręczona Przedsiębiorcy, zgodnie z potwierdzeniem odbioru, w dniu 6 lipca 2015 r.

W dniu 9 lipca 2015 r. do Prezesa UOKiK wpłynęła drogą listową wypełniona przez Przedsiębiorcę ankieta. List został nadany przez Przedsiębiorcę w dniu 7 lipca 2015 r. (stempel na kopercie).

Do ankiety dołączone zostały wyjaśnienia Przedsiębiorcy określone przez niego jako cyt.: „Dotyczy; Pismo z dnia 09.06.2015 r.” W piśmie tym Przedsiębiorca wskazał, iż w związku z nieobecnością w domu do dnia 3 lipca 2015 r. ankieta została wypełniona z opóźnieniem. Nie odniósł się natomiast do kwestii nieprzesłania odpowiedzi na pierwsze wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 16 marca 2015 r.

Równocześnie do dnia 27 lipca 2015 r. nie wpłynęła odpowiedź Przedsiębiorcy na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. W związku z powyższym do Przedsiębiorcy zostało skierowane powtórne wezwanie z określonym terminem na udzielenie odpowiedzi jako 3 dni od daty otrzymania wezwania (list polecony priorytet (R (00)559007734310184452).

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na żadne z ww. wezwań.

W dniu 6 sierpnia 2015 r. przesłane zostało do Przedsiębiorcy zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Przedsiębiorca skorzystał z możliwości zapoznania z aktami.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 *ustawy okik*, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Ust. 2 art. 50 ww. *ustawy* stanowi, że żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa UOKiK.

Przepisy *ustawy okik* kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa UOKiK informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania².

Zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes UOKiK, przy czym przedsiębiorcy zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji. Ocena czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa UOKiK należy bowiem do tego organu³.

² por. E. Modzelewska – Wąchal, „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz”, Warszawa 2002 r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r., sygn. akt: XVII Amr 24/92,

³ tak np. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r., sygn. akt XVII Ama 62/98,

Sąd Najwyższy w swoim wyroku⁴ podkreślił, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) *ustawy okik*.

Stosownie do art. 4 pkt 1 *ustawy okik*, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.) za przedsiębiorcę uznaje między innymi osobę fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest między innymi zarobkowa działalność usługowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Przedsiębiorca Stanisław Adamski, prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Stanisław Adamski Zakład Instalacyjny WOD-KAN „KRAN” z siedzibą w Woli Batorskiej w oparciu o wpis do CEIDG. Posiadając status przedsiębiorcy na gruncie przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jest jednocześnie przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów *ustawy okik*. Tym samym spoczywa na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 tej *ustawy*.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego (sygn. akt:RKR-400-9/15/BR) Prezes UOKiK dwukrotnie skierował do Przedsiębiorcy wezwanie do udzielenia informacji, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 *ustawy okik*.

Oba wezwania skierowane zostały na adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej Przedsiębiorcy według CEIDG i korespondencja została podjęta.

Wezwania Prezesa UOKiK odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 *ustawy okik*. Wskazywały one zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na żadne z powyższych wezwań w zakreślonych w nich terminach.

Dopiero w dniu 7 lipca 2015 r. (tj. po otrzymaniu w dniu 6 lipca 2015 r. zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej), Przedsiębiorca udzielił wyjaśnień na pytania zawarte w skierowanej do niego ankiecie.

Informacje, których żądał Prezes UOKiK miały istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy na terenie Krakowa nie miało miejsca stosowanie praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 1 i art. 9 ust. 2 pkt 5 *ustawy okik*. Brak tych informacji uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, całkowicie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie Przedsiębiorcy utrudniało zakończenie postępowania wyjaśniającego w terminie określonym w art. 48 ust. 4 *ustawy okik*. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych - nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., sygn. akt: III SK 31/2004

Kara pieniężna

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik*, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 *ustawy okik*.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie powołanego przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny – stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa UOKiK oraz prewencyjny – zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa UOKiK leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji lub nieprzekazanie dokumentów opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik* odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes UOKiK.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na Przedsiębiorcę kary pieniężnej.

Ustalając wysokość kary dla przedsiębiorcy Prezes UOKiK wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jego zawinienia. Przedsiębiorca, mimo dwukrotnego wystosowania wezwania przez Prezesa UOKiK, nie udzielił odpowiedzi, czym spowodował zakłócenia toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

Biorąc pod uwagę brak odpowiedzi Przedsiębiorcy na doręczone mu dwa wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes UOKiK ocenił, że Przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym.

Jak wskazano powyżej, wezwania wystosowane do Przedsiębiorcy spełniały wymogi formalne określone w art. 50 ust. 2 *ustawy okik*, a co za tym idzie zawierały również informacje o możliwości nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 *ustawy okik* nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK. Ustalając wysokość kary Prezes UOKiK kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes UOKiK powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 *ustawy okik*, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów *ustawy okik*, uprzednie naruszenie przepisów *ustawy*, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania.

Zdaniem Prezesa UOKiK, informacje i dokumenty wskazane w skierowanych do Przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów jego działalności i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami jakie musiałby podjąć w celu ich zgromadzenia. Na fakt ten wskazuje chociażby wypełnienie i przesłanie do Prezesa UOKiK ankiety w ciągu jednej doby od otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa UOKiK dostarczenie żądanych informacji w określonym w wezwaniach terminie pozwoliłoby na uzyskanie niezbędnego materiału dowodowego

i umożliwiłoby zbadanie lokalnego rynku usług instalacyjnych w zakresie budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych, w tym określenia jego struktury i stopnia koncentracji.

W opinii Prezesa UOKiK, zachowanie Przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej.

Mając powyższe na uwadze, decydując o wysokości kary pieniężnej w rozpatrywanej sprawie Prezes UOKiK wziął pod uwagę stopień zawinienia Przedsiębiorcy. W ocenie Prezesa UOKiK Przedsiębiorca umyślnie nie wykonał obowiązku udzielenia odpowiedzi na wezwanie.

Przedsiębiorca również nie uzasadnił w sposób wyczerpujący przyczyn swojego zaniechania. Informacja o nieobecności w domu do 3 lipca 2015 r. nie zawierała danych świadczących o nieobecności Przedsiębiorcy w całym okresie od 16 marca do 30 czerwca 2015 r. w swojej siedzibie. Ponadto wzięto pod uwagę, iż w CEIDG brak jest wpisów odnośnie zawieszenia działalności gospodarczej przez Przedsiębiorcę, co wskazuje, że Przedsiębiorca w analizowanym okresie prowadził działalność gospodarczą.

Ustalając wymiar kary Prezes UOKiK chciał wziąć pod uwagę wysokości obrotu Przedsiębiorcy osiągniętego w ostatnim roku obrotowym. Było to jednakże niemożliwe, ponieważ Przedsiębiorca mimo dwukrotnie skierowanych do niego wezwań, nie przedłożył informacji i dokumentów pozwalających na dokonanie takiej oceny.

Prezes UOKiK ustalając wysokość oraz rolę jaką kara winna spełniać wziął również pod uwagę, że było to pierwsze naruszenie przepisów *ustawy okik* przez tego Przedsiębiorcę. W związku z powyższym położono nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.000 zł, co stanowi równowartość 234,62 euro.

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2014 roku⁵, zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,2623 zł.

Stosownie do art. 5 *ustawy okik*, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

Reasumując - w ocenie Prezesa UOKiK - ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownemu nieuzasadnionemu uchyleniu się Przedsiębiorcy od wykonania skierowanego do niego wezwania.

Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Wobec powyższego, orzeczono jak w pkt I sentencji decyzji.

Koszty postępowania

Zgodnie z art. 80 *ustawy okik*, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

⁵ Tabela A kursów średnich walut obcych. Tabela nr 252/A/NBP/2014

W myśl art. 77 ww. ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.) – zwany dalej „*K.p.a.*” - stanowi, że do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

Stosownie do art. 264 § 1 *K.p.a.* jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK w pkt I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy *okik*.

Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z wysyłką korespondencji, które wynoszą **27,10 zł** (słownie: dwadzieścia siedem 10/100 złotych).

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w punkcie II sentencji decyzji.

Pouczenia:

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy *okik* **karę pieniężną** orzeczoną w pkt I decyzji należy uiszczyć **w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji** na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: **NBP O/O Warszawa 511010100078782231000000**.

Koszty niniejszego postępowania określone w pkt II decyzji Przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 511010100078782231000000**, **w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji**.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy *okik* w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.) – zwanej dalej „*K.p.c.*” – **od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **w terminie miesiąca od daty jej doręczenia**, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie, 31 - 011 Kraków, Plac Szczepański 5.

Na postanowienie rozstrzygające o kosztach, zawarte w punkcie II sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy *okik*, w związku z art. 479³² § 1 i § 2 *K.p.c.* oraz art. 264 § 2 *K.p.a.* w związku z art. 83 ustawy *okik*, **przysługuje zażalenie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie, 31 - 011 Kraków, Plac Szczepański 5, **w terminie tygodnia** od dnia doręczenia niniejszej decyzji, **w przypadku zaskarżenia jedynie rozstrzygnięcia o kosztach**.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury
Waldemar Jurasz

Otrzymują:

1. Stanisław Adamski, Zakład Instalacyjny WOD-KAN „KRAN”
Wola Batorska 444, 32-007 Zabierzów Bocheński

2. RKR a/a